

Súd: Okresný súd Galanta
Spisová značka: 15C/138/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2312206795
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 09. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Jakubovič
ECLI: ECLI:SK:OSGA:2013:2312206795.10

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Galanta v konaní vedenom pred sudcom JUDr. Rastislavom JAKUBOVIČOM v právnej veci navrhovateľa: Albín Lancz - ALINEX, so sídlom Galanta, Mierová 1435/33, IČO: 32356412 zastúpený splnomocneným zástupcom Albínom Lanczom, nar. 5.12.1988, bytom Galanta, Mierová 1455/33 proti odporcovi: L. Q., G.. XX.X.XXXX, bytom V. R., C. K., zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Miroslav Repka, s.r.o., so sídlom Francisciho 1, Bratislava, o zaplatenie 7 500,- Eur s prísl.

rozhodol:

Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi 7 250,- Eur spolu s 9,25 % ročným úrokom z omeškania od 1.12.2011 do zaplatenia, do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

V zvyšnej časti súd návrh zamietá.

Odporca je povinný nahradiť navrhovateľovi trovy konania v sume 450,- Eur, do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa návrhom zo dňa 27.3.2012 domáhal, aby súd uložil odporcovi povinnosť zaplatiť sumu 7 500,- Eur spolu s 20 % ročným úrokom z omeškania od 20.5.2011 do zaplatenia. Na základe podania navrhovateľa súd uznesením 15C/138/2012 -37 zo dňa 28.11.2012 pripustil zmenu návrhu tak, že navrhovateľ od odporcu žiadal zaplatenie sumy 7 250,- Eur spolu s 20 % ročným úrokom z omeškania od 1.12.2011. Svoj návrh navrhovateľ odôvodnil tak, že na základe písomného právneho úkonu označeného ako zmluva o úvere poskytol navrhovateľ odporcovi finančné prostriedky vo výške 7 500,- Eur, pričom medzi účastníkmi bol dojednaný aj úrok vo výške 20 %. Poskytnuté finančné prostriedky sa podľa písomnej zmluvy odporca zaviazal uhrádzať formou pravidelných mesačných splátok vo výške 150,- Eur mesačne a to až do úplného zaplatenia, pričom splatnosť prvej splátky bola dohodnutá na 15.6.2011. Vzhľadom na skutočnosť, že odporca dohodnuté splátky navrhovateľovi neplnil, resp. plnil ich iba čiastočne a to dňa 16.6.2011 v sume 100,- Eur a 21.7.2011 vo výške 150,- Eur pristúpil navrhovateľ k súdnemu vymáhaniu poskytnutých finančných prostriedkov.

Odporca sa k návrhu vyjadril tak, že s nim nesúhlasil, pričom jeho hlavnou výhradou bolo, že zmluvu síce podpísal ako uviedol na pojednávaní, avšak finančné prostriedky od navrhovateľa nikdy neprevzal. K podpisu uvedenej zmluvy bol prinútený. s odôvodnením, že jej podpis je podmienkou, na základe ktorej mu môže byť vyplatená mzda.

Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov, rovnako ako aj výsluchom svedkov Júliusa Szaba, Ruženy Szabovej, Rolanda Vargu, Adriany Istvanovicsovej. Súd sa taktiež oboznámil s obsahom podstatného a na vec sa vzťahujúceho spisového materiálu a po takto vykonanom dokazovaní zistil nasledovný skutkový stav:

Dňa 20.5.2011 došlo medzi navrhovateľom a odporcom k podpisu písomného právneho úkonu, označený ako „Zmluva o úvere“ uzatvorená podľa § 497 a nasled. Obchodného zákonníka. Na základe uvedeného písomného právneho úkonu sa navrhovateľ ako veriteľ zaviazal poskytnúť odporcovi finančné prostriedky vo výške 7 500,- Eur, pričom medzi účastníkmi bol dojednaný aj úrok vo výške 20 % ročne. Poskytnuté finančné prostriedky sa odporca zaviazal splácať v mesačných splátkach po 150,- Eur, počínajúc dňom 15.6.2011. Skutočnosť, že k podpisu uvedeného právneho úkonu odporcom a navrhovateľom došlo má súd za preukázanú, a to na základe zhodných tvrdení ako navrhovateľa tak aj odporcu, hoci odporca pôvodne tvrdil, že uvedený právny úkon nepodpísal, neskôr však v priebehu pojednávania uviedol, že podpis na právnom úkone je skutočne jeho.

Zo svedeckej výpovede svedka Júliusa Szaba, ktorý je zamestnancom navrhovateľa súd zistil, že svedok bol osobne prítomný pri podpise zmluvy ako aj pri odovzdaní peňazí. K týmto udalostiam podľa výpovede svedka došlo v kancelárii navrhovateľa v Obci Veľká Mača. Mechanizmus podpísania písomnej zmluvy svedok popísal tak, že zmluvu podpísal navrhovateľ, odporca, pričom v čase podpisovania sa namiesto okrem nich nachádzal ešte aj on a jeho manželka, ktorá je taktiež zamestnankyňou navrhovateľa. Svedok potvrdil, že navrhovateľ odovzdal finančné prostriedky odporcovi, tento si ich prepočítal. Podľa svedka išlo o dosť hrubý zväzok bankoviek, ktoré boli zelenej farby, z čoho svedok usudzoval, že išlo o 100-eurové bankovky. Svedok taktiež uviedol, že ešte predtým než došlo k podpisu písomnej zmluvy bol s odporcom v každodennom kontakte a tento mu uviedol, že potrebuje finančnú hotovosť, pričom svedok ho odporučil, aby oslovil navrhovateľa.

Z výpovede svedkyne Ruženy Szabovej, ktorá je taktiež zamestnankyňou navrhovateľa súd zistil, že svedkyňa podľa vzoru, ktorý mala uložený v počítači pripravila na podpis zmluvu. Bola priamo zúčastnená pri podpisovaní zmluvy. K podpisovaniu zmluvy došlo v jej kancelárii za jej stálej osobnej prítomnosti ako aj za prítomnosti navrhovateľa, odporcu a Júliusa Vargu. Svedkyňa taktiež potvrdila prevzatie peňazí odporcom a to po podpise zmluvy. Svedkyňa uviedla, že odporcovi boli odovzdané zelené bankovky v nominálnej hodnote 100,- Eur. Podklady na podpis zmluvy svedkyňa pripravila na pokyn navrhovateľa, ktorý ju o to požiadal telefonicky. Svedkyňa taktiež uviedla, že nemá vedomosť o tom, že by podpísaním zmluvy navrhovateľ podmieňoval to, že odporcovi vyplatí mzdu.

Z výpovede svedka Rolanda Vargu súd zistil, že medzi nim a navrhovateľom v súčasnosti prebieha súdne konanie ako aj to, že odporca bol svedkom v trestnom konaní, ktoré bolo vedené voči osobe svedka. Svedok uviedol, že odporcu stretol pred kanceláriou pani Szabovej. Ešte predtým mu však pani Szabová oznámila, že navrhovateľ mu u nej nechal 300,- Eur, avšak aby mu mohli byť vyplatené, musí podpísať písomnú zmluvu o úvere. Po telefonickej konzultácii s manželkou túto zmluvu podpísal. Keď však z kancelárie vychádzal stretol odporcu, ktorému celú situáciu popísal a uviedol mu, že aj jeho hľadá pani Szabová. Keď odporca od pani Szabovej z kancelárie vyšiel uviedol mu, že aj v jeho prípade je vyplatenie sumy 300 Eur podmieňované o podpise zmluvy o úvere. Svedok uviedol, že v kancelárii v prípade keď podpisoval zmluvu on nebol okrem pani Szabovej prítomný nikto. Svedok uviedol, že pri podpisovaní zmluvy s odporcom prítomný nebol, všetko vie iba z rozprávania odporcu.

Z výpovede svedkyne Adriany Istvanovicsovej, ktorá je družkou odporcu súd zistil, že ju odporca telefonicky kontaktoval s tým, že musí navrhovateľovi podpísať nejaký papier, aby mu on vyplatil časť mzdy vo výške 300,- Eur. Svedkyňa nevie o akú konkrétnu listinu malo ísť, nemala vedomosť o tom, že by odporca potreboval na niečo sumu 7 500,- Eur. Svedkyňa pri podpisovaní zmluvy prítomná nebola.

Podľa § 657 Občianskeho zákonníka zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu najmä peniaze a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

Súd písomný právny úkon, ktorý je právnym základom nároku uplatneného navrhovateľom posúdil na základe vyššie citovaného zákonného ustanovenia a to aj napriek tomu, že písomný právny úkon je označený ako „Zmluva o úvere“ a mala byť uzavretá podľa príslušných ustanovení Obchodného zákonníka. V danom prípade súd vychádzal zo skutočností, že poskytovanie úverov a pôžičiek nie je predmetom obchodnej činnosti navrhovateľa ako podnikateľa ako aj z tej skutočnosti, že sám navrhovateľ v priebehu dokazovania deklaroval, že finančné prostriedky tvoriace pôžičku odporcovi boli vybrané nim z podnikateľského účtu ak osobná spotreba. Na základe uvedených skutočností mal súd za to, že tieto skutočnosti sami osebe nespôsobujú neplatnosť písomného vyhotovenia zmluvy, avšak

na základe nich je potrebné zmluvný vzťah medzi účastníkmi posúdiť ako zmluvu o pôžičke uzavretú podľa Občianskeho zákonníka.

V danom prípade po vykonanom dokazovaní kde hlavným predmetom dokazovania bola otázka, či skutočne došlo k odovzdaniu finančných prostriedkov súd zaujal na základe svedeckých výpovedí stanovisko, že odovzdanie a prevzatie finančných prostriedkov odporcom bolo navrhovateľ v konaní preukázané a to hlavne svedeckými výpoveďami Júliusa Szaba a Ruženy Szabovej, ktorí mechanizmus a okolnosti podpisu zmluvy popísali v podstate totožným spôsobom a to aj čo sa týka podrobností ohľadne nominálne hodnoty odovzdávaných bankoviek. Pri hodnotení svedeckej výpovede súd bral do úvahy aj námietky odporcu, ktorý namietal nedôveryhodnosť uvedených svedkov z dôvodu ich závislosti na navrhovateľovi. V tejto súvislosti je potrebné konštatovať, že aj keď svedkovia sú v závislom postavení na navrhovateľovi, pred svojou svedeckou výpoveďou boli riadne poučení o následkoch krivej svedeckej výpovede. Ich svedecké výpovede sú v priamom rozpore so svedeckou výpoveďou Rolanda Vargu, ktorý mal preukázať, že podpísanie zmluvy bolo podmienkou vyplatenia časti mzdy vo výške 300,- Eur a že ani jemu neboli pri podpise zmluvy odovzdané deklarované finančné prostriedky. V danom prípade však hodnovernosť svedka Vargu výrazne znižujú skutočnosti, že aj on sám je účastníkom obdobného sporu s navrhovateľom ako aj to, že v jeho prospech vypovedal odporca v rámci trestného stíhania vedeného proti svedkovi. Na základe uvedených skutočností sa preto svedecké výpovede svedkov Szaba a Szabovej súdu javili ako dôveryhodnejšie, nakoľko títo svedkovia nie sú priamo osobne zainteresovaní na výsledku tohto sporu, preto súd považoval ich svedeckými výpoveďami za preukázané, že odporca pri podpise zmluvy prevzal finančnú čiastku 7 500,- Eur.

Z uvedeného dôvodu súd navrhovateľovi priznal odporcovi právo na zaplatenie sumy 7 250,- Eur, nakoľko navrhovateľ pôvodne uplatnenú sumu 7 500,- Eur modifikoval úpravou žalobného návrhu z dôvodu, že podľa jeho tvrdenia mu mal odporca z poskytnutej pôžičky čiastočne plniť celkovo sumu 250,- Eur. Pri svojom rozhodovaní súd vychádzal taktiež aj zo skutočnosti, že navrhovateľ preukázal, že v čase podpisu zmluvy mal k dispozícii dostatok finančných prostriedkov, pričom túto skutočnosť preukazoval výpisom z účtu, podľa ktorého mal v dňoch 11.5 a 13.5.2011 vybrať celkovo sumu 9 000,- Eur.

Čo sa týka námietok odporcu spočívajúcich v tom, akým spôsobom navrhovateľ poskytnutú pôžičku zaúčtoval v účtovníctve fyzickej osoby - podnikateľa považuje súd za potrebné poznamenať, že aj keby sa odporcovi podarilo preukázať, že pôžička nebola riadne zavedená do účtovníctva navrhovateľa, sama táto skutočnosť nie je spôsobilá spochybniť samotné poskytnutie finančných prostriedkov, pretože toto je preukázané svedeckými výpoveďami a ak by navrhovateľ poskytnutú pôžičku do účtovníctva nezaviedol, porušil by tým síce účtovné predpisy, čo by však samo osebe nevedlo k priamemu spochybneniu poskytnutia finančných prostriedkov.

Na základe týchto skutočností súd zaviazal odporcu k zaplateniu istiny v sume 7 250,- Eur.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 ods. 1 Nariadenia vlády SR č.87/1995 Z.z. ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Na základe vyššie citovaných zákonných ustanovení súd navrhovateľovi priznal aj právo na zaplatenie úrokov z omeškania a to vo výške 9,25 % ročne, nakoľko vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že odporca poskytnutú pôžičku neplnil riadne a včas spôsobom dohodnutým v zmluve. V zvyšnej časti uplatnených úrokov z omeškania súd návrh navrhovateľa zmietol, nakoľko uplatnená výška v sadzbe 20 % ročne, je v rozpore z vyššie citovanými zákonnými ustanoveniami, pričom z dikcie zmluvy vyplýva, že iný úrok z omeškania medzi účastníkmi dohodnutý nebol. Medzi účastníkmi síce bol dohodnutý v čl. III bod 2 zmluvy bežný úrok vo výške 20 % ročne za poskytnutú pôžičku, tento však nie je možné zamieňať s úrokom z omeškania, ktorý svojou povahou nie je odplátou za poskytnutie pôžičky, ale sankciou za riadne neplnenie zmluvných povinností.

Podľa § 142 ods 1 O.s.p účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Súd navrhovateľovi ako procesne úspešnému účastníkovi priznal plnú náhradu trov konania, ktoré pozostávajú zo zaplateného súdneho poplatku za návrh v sumu 450,- Eur.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie cestou podpísaného súdu na Krajský súd v Trnave do 15 dní odo dňa jeho písomného doručenia, písomne alebo ústne do zápisnice.

Z písomne podaného odvolania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sa ním sleduje, musí byť podpísané a datované. V odvolaní sa má ďalej uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (ako má odvolací súd rozhodnúť).

Odvolanie proti rozsudku, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p. , t.z.:
 - 1/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
 - 2/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,
 - 3/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,
 - 4/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
 - 5/ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,
 - 6/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,
 - 7/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát,
 - 8/ súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil vec, a preto nevykonal ďalšie navrhované dôkazy,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Ak povinný dobrovoľne nesplní čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Zákona č. 233/1995 Z.z. o exekútoroch a exekučnej činnosti v platnom znení.